

פון דע קראלא הייף

מהנעשה ונשמע • שיחות ואמרי קודש • תמונות
בסייעתא דשמיא, פרשת עקב תשפ"ה • פנימי

ג ואתחנן – יא אב

אחר תפילת שחרית שח מרן רבינו שליט"א כדלהלן:
היום חל יומא דהילולא של הגאון רבי יצחק בלאזר זצ"ל, דרכו
היתה להענות לכל הזמנה של שמחה, ואף ה' רגיל לשמח
את החתן ולרקוד לפניו על השלחן, ואף נהג כן בחתונתו
בזוג שני של רעהו רבי נפתלי מאסמטרדם כשה' כבר
למעלה משבעים שנה, בהטעימו שכיון שיש מצוה לשמח חתן
וכלה הרי אין הבדל אם הוא בן שבע עשרה שנה או שבעים.

מר"ש איחל מז"ט להר"ר משה וינברגר הי"ו מאלעד להולדת
הבת ולהבה"ח פנחס למברגר לאירוסיו עב"ג בשעטומ"צ

לפנות ערב הגיע מרן רבינו שליט"א לפעילות רוחנית בעיר
"כפר סבא" וקיבל קהל לעצה ולברכה.

מרן רבינו שליט"א איחל ברכת מזל טוב להרה"ג ברוך
רזנטל שליט"א לרגל שמחת הבר מצוה לבנו מנחם מרדכי
הי"ו

ד ואתחנן – יב אב

אחר תפילת שחרית שח מרן רבינו שליט"א כדלהלן:
היום חל יומא דהילולא השבת חל הילולת ש"ב בעל ה'יחי
יוסף מפאפא הגה"צ ר' יוסף בהגה"צ יעקב יחזקיהו
גרינוואלד זצ"ל, היה מקושר לדודו הרה"ק בעל הקרן לדוד
זצ"ל ולמד אצלו רבות.

בעיצומה של השואה האיומה נתמנה למלאות את מקום אביו
בעל "ויגד יעקב" כרב וראש ישיבת פאפא, בלג בעומר נלקח
למחנה עבודה של הצבא ההונגרי, וכך ניצל בחסדי השם.
הקים לאחר השואה את חצר הקודש "פאפא" המעטירה
בארה"ב.

כן סיפר מר"ש: ראיתי מעשה נפלא שהתפרסם בקונטרס
"נועם שיח" בו מספר כדלהלן הגה"צ אב"ד ברעשוויץ זצ"ל
מסופר כי הרה"ק בעל יוחי יוסף מפאפא (יו"ד יב אב) נפטרה
עליו אשת נעוריו מזיווג ראשון ע"ה ונשא אשה אחת בזיווג
שני.

בשבת הראשונה לנישואיו, פנו בניו של אב"ד ברעשוויץ אל
אביהם ואמרו לו בבהלה "אבא היא לא יודעת להתפלל" אמר
להם אביהם שתקו ואת תאמרו שום מילה. "אח"כ נפנה אב"ד
ברעשוויץ לדבר עם זוגתו ושאל אותה בעדינות האם זה נכון
שאני יודעת להתפלל, כששמעה זוגתו השיבה לו אל אתר
בתמיהה אני איננה יכולה להתפלל – וכי איך זכיתי כך?

עובדה נוראה (אותו סיפר הרה"ח ר' נפתלי וייס הובא
במהבשר התורני תשעג) אירעה עם הגה"ק בעל "יוחי יוסף"

מפאפא זצ"ל באותם ימי חושך ואפלה, המלמדת על מסירות
נפשו העצומה לקדושה.

הדבר היה בעת מלחמת העולם השנייה. באישון לילה אחרי
יום עמוס תלאות שם במחנה, כאשר כולם היו שפופים
ורצוצים מעבודה קשה המפרכת את הגוף. הגרמנים החליטו
כי אין להם זמן מוכשר יותר מהעת ההיא לחייב את כל
האסירים לעשות התעמלות בתנועות שונות ומשונות, ובלבד
שייזהר כל אחד שלא ישנה דבר מרצון מלאכי חבלה ההם.
להטות הידיים ככה וככה, וכן הרגליים, לשכב ולעמוד, ככל
העולה על רוחם.

כל האסירים בלית ברירה פחדו מעונש מיתה על שינוי כלשהו
מאשר זממו הרשעים ההם, וקיימו ועשו הכל בלי להחסיר
תנועה כלשהי, להנאתם הארורה. אולם הנה פתאום נשמעו
קולות וצעקות מרשעים האלו, המה צעקו על אחד: "כלב,
אתה תעשה הכל בדיוק כמו שאנו מצווים אותך! תשכב תיכף
ומיד!" ובכל הזמן הורידו על אותו הגוף מכות נוראות
ונפלאות. אבל אין קול ואין עונה, האיש ההוא התעקש בכל
עוז כי אינו עושה כמעשיהם.

האנשים לא יכלו לראות ולהביט ולראות מי הוא, אבל בלחש
שמעו כי זהו לא אחר מאדמו"ר מפאפא זי"ע, אשר בשביל
שאינו מציית לרשעים ההם הורידו לו מכות רצח עד שפוך
דם עליו ויותר. כל אחד חשב לעצמו, מדוע לא יכול היה לציית
להם, מדוע הניח עצמו בתוך שיניהם הארורות, ולא הבנו איזו
מסירות נפש יש כאן שלא לעבור על המצוות.

אחרי כמה זמן של מכות רצח הוליכו אותו לתוך חדר פנימי
ושמה נשתהה כמה שעות ושם חזרה וכל גופו זב דם ומלא
מכות וייסורים, גורר את רגליו הכבדות לתוך הצריף. כולם
קמו מיד לסייע לו בכל מה שהיה שייך בתנאים האיומים
הללו, ולאחר שראו כי מתחיל להשיב קצת את נפשו לא יכלו
להתאפק ושאלו אותו בדרך ארץ: מדוע עשה רבנו ככה ולא
קיים את מה שציוו לו הרשעים הללו.

תשובתו של רבנו היתה נוראה, ואמר: אני מפחד מרבי
יהושע בן לוי יותר ממה שאני ירא מהרשעים הללו. המה ציוו
לי לשכב פרקדן, ואיתא בגמרא בברכות רבי יהושע בן לוי
לייט אמאן דגני אפרקיד.

המעניין יותר הוא כיצד התפרסם אותו סיפור. היה זה בשנים
האחרונות של רבנו, כשלפתע שינה ממנהגו בפורים לאסוף
ממון לצדקה ועל ידי זה לחלק ישועות, והחליט בדעתו כי אינו
במדרגה הזאת ואינו מאחל ישועות.

אולם לפתע קם על השולחן אחד מהזקנים שהיו בשולחן,
השתיק את כל הקהל ואמר: הנה אנחנו שומעים עכשיו
מהרבי איך שאינו צדיק ואינו פועל ישועות, חשבתי כי עכשיו
בא הזמן לגלות אפס קצהו ממדרגת הרבי אשר עיני ראו ולא
זר – וסיפר כי היה באותו מחנה עם רבנו, ואז סיפר באריכות
את כל מה שקרה באותו לילה. והוסיף כי מזה נראה אפס
קצהו של גדולתו וקדושתו של הרבי, ובוודאי שיש לו כח עצום
לפעול ישועות גדולות בהאי יומא.

באותו לילה הופיע הקבצן בחלומו של ראש הקהילה, ואמר: "קניתי את מקום הקבורה הסמוך לזה של ה'מגלה עמוקות'. אני מקדים את פנייתי אליך לפנייה מבית הדין של מעלה לתבוע הסברים ממך, מדוע לא תקבור אותי במקום שרכשתי". משהקיץ ראש הקהילה משנתו, ביטל את הדברים כשהוא משוכנע שאך חלום חלם. בלילה הבא חזר שוב הקבצן ופקד את ראש הקהילה בשנתו. ובלילה השלישי אמר הקבצן: "זו אינה בדיחה, או שתקבור אותי במקום ששייך לי או שאביאך לכאן, עמי".

נבהל ראש הקהילה, פנה אל הרב הראשי קרקוב שהיה קבליסט ידוע, סיפר לו את האירועים כולם, וביקש בעצתו. השיבו הרב: "לא היית רשאי למכור את החלקה תמורת מאה טלר, אך משמכרת – שייכת החלקה לקונה". אמר ראש הקהילה: "אם כך, מה עלי לעשות? מחד, הקבצן מאיים להרגני ולהביאני בפני בית דין של מעלה, ומאידך כיצד אוכל להורות לקבור אותו על ידי ה'מגלה עמוקות'? הרי כל אחד בקהילה ידרוש הסברים מדוע הועדף הקבצן על פניו ומדוע נמכרה החלקה בסכום נמוך כל כך?"

השיב הרב: "משויפיע הקבצן הלילה בחלומך, אמור לו שעדיין אינך מוכן להופיע בפני בית הדין של מעלה, ואתה מבקש להסדיר את הנושא כאן, על פני האדמה, בפני בית דין רבני". למחרת בבוקר התכנס בית הדין של קרקוב, הרב הראשי הניח טלית על הכסא אשר יועד לנשמתו של הקבצן, וראש הקהילה טען את טענותיו בפני בית הדין.

לאחר דיון קצר פסק הרב הראשי: "אין אנו יכולים לקבוע האם הקבצן קדוש דיו כדי להקבר סמוך ל'מגלה עמוקות', אך אם אכן קדוש הינו – אין הוא זקוק לעזרתנו". למחרת בבוקר נמצא קברו של הקבצן ריק, ותולית עפר טריה נראתה סמוך לקברו של ה'מגלה עמוקות'. אולם, מכיוון שאיש לא ידע את שמו של הקבצן, הונחה אבן על קברו, ועליה נחרט: "כאן נטמן צדיק בלתי ידוע".

לפנות ערב הגיע מרן רבינו שליט"א לפעילות רוחנית בעיר "מודיעין" וקיבל קהל לעצה ולברכה.

אחר מעריב השתתף מרן רבינו שליט"א בשמחת האירוסין לבת ידידיו הר"ר צבי יונתן פיליפ הי"ו בן הגה"ח המפו' מרדכי פיליפ הי"ו מזקני וחשובי אנ"ש עב"ג החתן לוי לברון בת הר"ר אברהם יצחק לברון ונכד הגה"ח בן ציון צבי ברנשטיין שליט"א.

מר"ש איחל מז"ט לחתן ולמחותנים ובירך וטעם מהמאכלים. מר"ש כווד בקריאת "הזכרון דברים" ובדברי תורה וברכה לרגל השמחה. את הכיבודים הכריז הסבא הרה"ח מרדכי שליט"א שהכריז קראלע רבי איז מכובד... אמ"כ קם מר"ש לרקוד עם החתן והמחותנים.

ו ואתחנן – יד אב

אחר תפילת שחרית אמר מרן רבינו שליט"א, לקהל הסובבים, היום חל יומא דהילולא של הרה"ק צבי הירש מליסקא זצ"ל.

מסופר שרבינו סבל משכן גוי רשע שהיצר לו, והחליט שכאשר יכנס לרבו הדברי חיים מצאנז יבקש שיזכה להיפטר

כאשר שמע רבנו את דבריו נתמלא שמחה רבה וקיים את מנהגו כמדי שנה בשנה בהוסיפו לברך את כל אחד ואחד כפי שנהג מדי שנה בשנה ועוד הרבה יותר.

לפנות ערב הגיע מרן רבינו שליט"א לפעילות רוחנית בעיר "רעננה" וקיבל קהל לעצה ולברכה.

מרן רבינו שליט"א השתתף בשמחת הבר מצוה לבן הר"ר יהודה כהן מנהל קופת המלכות וחתן הרה"ח אהרן י. זולדן.

ה ואתחנן – יג אב

אחר תפילת שחרית שח מרן רבינו שליט"א כדלהלן: היום חל יומא דהילולא של בעל "מגלה עמוקות" המקובל האלוקי רבי נתן נטע בהרה"ק ר' שלמה זיע"א.

בחיי יצא כרוז בשמים "הזהרו ברבי נתן ותורתו" ובא השטן וטען שעדיין לא ניסו וניתנה לו הרשות לנסותו ובא אליו ואמר לו שהוא שליח משמים ללמוד עימו סתרי תורה, אך המגלה עמוקות השיב לו שקבלה בידו שלא ללמוד תורה עם מי שאנו מכירו, אבל השטן לא הרפה ובא מידי יום להפציר בו, אבל המגלה עמוקות מצידו העתיר והכביר בתעניות שיגלו לו מן השמים כיצד לנהוג ולא ענו לו, יום אחד בא אליו אביו בחלום וגילה לו את הסוד, למחר שבא אליו שוב גירשו מפניו "צא טמא" וטרק עליו את הדלת בחזקה. כשנודע בבית דין של מעלה מי גילה את הסוד, גזרו על אביו, שיתין פולטי דנורא.

לאחר זמן ראה "המגלה עמוקות" את 'השטן' צהל ושמח, וקרא לעברו בהתרסה, כבר יש לי תלמיד חביב יותר ממך 'שבתי צבי'.

כן מסופר כי אחר שנפטר בעל "מגלה עמוקות", שנחשב על ידי צאן מרעיתו כאיש קדוש. לא נמצא איש מאנשי הקהילה ראוי להקבר על ידו, וכך שטח נרחב ריק הקיף את קברו. מאה שנים לאחר מותו של מגלה עמוקות, מאוחר בלילה הגיע יהודי לבוש בלויים לביתו של ראש הקהילה היהודית בקרקוב. משהוכנס העני לבית, הניח על שולחן הבית מספר מטבעות כסף, ואמר: "הרי לך מאה טלר (Thaler) – מטבע כסף שהיה באותם ימים בשימוש באוסטריה, גרמניה ושווייץ). אני רוצה לשלם בהם עבור חלקת הקבר הסמוכה לקברו של ה'מגלה עמוקות". ראש הקהילה, אשר זה עתה התעורר משנתו, היה בטוח כי הזר מתלוצץ וחשב בליבו: "וכי מדוע ירצה הקבצן להקבר על ידי ה'מגלה עמוקות'?" הוא הגיע למסקנה כי מדובר במשוגע, וכי עדיף לו לקבל את הכסף ולתיתו לצדקה, מאשר להתווכח על הנושא באמצע הלילה עם אדם מופרע. קיבל ראש הקהילה את הכסף, וחזר למיטתו.

למחרת בבוקר קרה דבר מוזר: אדם לא ידוע בקהילה נפטר באמצע התפילה. ראש הקהילה זיהה מיד את הקבצן אשר נתן לו את מטבעות הכסף בליל אמש, אך לא הורה על קבורת הקבצן סמוך לקברו של ה'מגלה עמוקות', וזאת הן משום שלא יכול היה לספר לחברי הקהילה כי מכר את המקום בבית הקברות עבור מאה טלר, והן משום שלא היו עדים לעסקה. הקבצן נקבר בקצה בית הקברות, ואת מאה הטלר נתן ראש הקהילה לצדקה.

כן השתתף מר"ש במסע ההלווה שיצאה מבית המדרש נשכז'

אחר הטבילה במקוה לכבוד שבת, אמר רבינו שליט"א שנים מקרא ואחד תרגום. אחר מכן אמר שיר השירים.

שב"ק ואתחנן – נחמו – טו באב

~ ליל שב"ק ואתחנן – נחמו ~

מנן רבינו שליט"א עבר לפני התיבה לתפילת מנחה. אחר מנחה עברו האורחים לברכת שלום עליכם. בין קבלת שבת למערב, נשא מנן רבינו שליט"א דברי תורה בעניני הפרשה בין הדברים אמר כדלהלן:

מובא (ספר התודעה) אמרו חז"ל: משה רבינו התפלל לפני הקדוש ברוך הוא חמש מאות וחמש עשרה תפילות שיכנס לארץ ישראל, כמנין 'ואתחנן' (וכמנין תפלה), והשתתק ולא התפלל עוד, כי ה' אמר לו: רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה; שאילו היה מתפלל עוד תפילה אחת היה נענה! איתא בזהר הקדוש (פרשת אמור. וראה בספר כוונות האריז"ל) ובמדרשים, שגמר החיתום האחרון הוא בהשכמת הבוקר של יום שמיני עצרת. וכן איתא (מדרש הגדול ואתחנן; ועיין דברים רבה פרשה יא ועוד) שמשה רבינו התפלל לפני הקדוש ברוך הוא תקט"ו (חמש מאות וחמש עשרה) תפילות שיכנס לארץ ישראל, כמנין 'ואתחנן' (וכמנין תפלה), ונשתתק ולא התפלל עוד, כי ה' אמר לו: רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה; שאילו היה מתפלל עוד תפילה אחת היה נענה, אבל משה קבל עליו גזרת המקום ולא התפלל עוד. ועוד אמרו בגמרא (ברכות ריש פרק ה) שהצדיקים שוהים בכל תפילה שעה אחת – כל המדרשים הללו עולים בקנה אחד. כיצד? אמר הרבי מאוסטרובצה: אימתי התפלל משה תפילותיו אלה? בשנה האחרונה, בשנת הארבעים. ומתי התחיל בתפילה? בשעת הרחמים והדין, בראש השנה של שנה זו. מראש השנה ועד בקרו של שמיני עצרת, כמה שעות? חמש מאות ושש עשרה שעות. שכן אם תכפיל עשרים ואחד יום עד ליל שמיני עצרת, בעשרים וארבע שעות היום, יצא לך המנין חמש מאות וארבע. הוסף עליהן שתיים עשרה של ליל שמיני עצרת – הרי חמש מאות ושש עשרה שעות. ומשה התפלל כל אותן השעות שעה לתפילה, שעה לתפילה, חוץ מן השעה האחרונה שלפני גמר החיתום האחרון. ואילו היה מאריך בתפילה עד שעת החיתום, היה קשה לפני הקדוש ברוך הוא לדחות תפילתו של צדיק זה. והיה שומע תפילתו ונענה לו על תפילתו שבשעת החיתום. אחר התפילה עברו כל הקהל, להתברך בברכת שבתא טבא.

~ שוה"ט ליל שב"ק ~

מנן רבינו שליט"א ערך שוה"ט כשעה אחר התפילה בביתו נאווה קודש.

מר"ש החל אחר המרק, בניגון "כל מקדש" אחריה החל בניגון לכה דודי

אחר כיבד מר"ש את בניו לומר דברי תורה על הפרשה אחריה שר מר"ש את הניגון החדש (השנה) שהלחין על המילים "ואתם הדבקים בה' אלוכם... בלחן איטי ומרגש

מהגוי. בתור לפני הרבי חשב, הכי ראוי לבלבל את הצדיק בשטויות אלו, הרי הוא נמצא ברקיע השביעי וכיצד אטרידו בכך, הגוי כבר זקן ובכל יום יכול להתפגר, החליט שלא יכנס לרבי וה' יתברך יעזור שהגוי ימות.

אחר נמלך בדעתו, הרי יש לגוי בן רשע כמותו העתיד לירש את נכסיו, כדאי להכנס ולבקש שאפטר מבנו הרשע ולא יוכל להרע לי, שוב נעמד בתור להכנס, אחר זמן חשב, הבן עובד בריחיים של קמח ותפקידו להכניס את החיטים מלמעלה לתוך הריחיים, הוא נמצא במקום סכנה שכן כאשר מתכופף להכניס את החיטים, יכול הוא בכל רגע ליפול לתוך הריחיים, ולמה לי להטריד את הרבי, החליט ועזב את התור.

לפתע נזכר כי לגוי יש עוד בן רשע שעשוי להכנס לגור בדירתו, והחליט להכנס לרבי לבקש את ברכתו, המתין זמן רב, אז נזכר כי בן זה עובד ביער בחטיבת עצים ונמצא במקום סכנה, עליו להזהר ביותר אחר כריתת העץ שיפול לצד השני ולא ירוצץ את מוחו, אם בכל רגע יכול ליפול עליו גזע עץ והוא יהרג, למה להטריד את הצדיק, נמלך ויצא מן התור.

אחר נזכר שיש בן שלישי אשר יוכל להצר לו ויש לבקש מהרבי שינצל ממנו, נעמד בתור להכנס אך אז נפל בדעתו, הרי הבן השלישי עדיין קטן, מי אמר שיגדל רשע כאחיו הגדולים, יתכן שהוא יתנהג כראוי ולא יעשה צרות, אם כך אין צורך לבקש מהרבי על הדבר ועזב את התור.

אכן כך הוה, זמן קצר אחר שובו לביתו מת הגוי הזקן, הבן שעבד בריחיים, נפל לתוכם ומצא את מותו, הבן השני נהרג מגזע עץ ביער, ואילו השלישי, גדל והתנהג כראוי ולא הרע לו.

היום חל גם יומא דהילולא של האדמו"ר רבי יצחק מבאהוש זצ"ל שעוד זכיתי לראותו ואף להסתופף בשוה"ט.

הוא היה בנו של הרה"ק שלום יוסף משפיקוב זצ"ל וחתנו מ"מ של האדמו"ר רבי מנחם מענדיל מבאהוש זצ"ל תחילה התגורר בתל אביב, בשנותיו האחרונות עבר לבני ברק. ורבים שיחרו לפתחו, בשנת ה'תשנ"ב השיב את נשמתו ליוצרה.

אחריה אמר מר"ש לסובבים, בשבת קודש נחמו הבעל"ט מוסיפים בתענוגים וכל מיני מטעמים.

כן כתב במהרי"ל שיש להתענג בשבת זו יותר מבשאר שבתות השנה, בריטב"א כבר הביא שיש לאכול בשבת זו סעודה מיוחדת כיון שהיא סמוכה לט"ו באב, ובפרט השנה שזה יום שחל בו.

והוסיף מר"ש: בחצר קודשינו נהגו להוסיף קוגעל בליל שב"ק לכבוד שבת זו.

אחריה עברו קבוצה מאנ"ש להיפרד, ולקבל את ברכת הקודש, טרם נסיעתם לערוך את השבת בתל ציון בצוותא חדא.

מנן רבינו שליט"א נכח בעת יציאת הנשמה של הרבנית רייזל שטערן ע"ה אלמנת האדמו"ר ישראל מנעשכז זצ"ל ובת כ"ק אדמו"ר החוקי חיים זצ"ל.

קעב מלקוש', ואמרי פיו הם מעשה טוב גמור, כי בשמוע דברי תנחומים מפיו ישעשעו נפשינו.

בשבת נחמו קורין עשרת הדברות. ובשבעות קורין גם כן עשרת הדברות, כי בשבעות נתן הקדוש ברוך הוא תורה לישראל, וכן כשיבא משיח צדקינו כתיב 'תורה חדשה מאתי תצא' (ישעיה נא, ד; ויק"ר יג, ג), לכך קורין עשרת הדברות בשבת נחמו.

אחרי הזמר "דרור יקרא" הוסיף מר"ש וסיפר כדלהלן:

~ מלוה מלכה ~

בעת סעודת מלוה מלכה אמר רבינו שליט"א הלילה מציינים מידי שנה את יום ההצלה את הרה"ק בעל נועם אליעזר מסקולען זצ"ל. שכידוע היה מקושר מאוד לצדיקי בית רוזין סאדיגורא.

בספרו "נועם אליעזר" – מביא כ"ק האדמו"ר מסקולען זי"ע: עובדא נפלאה על הפסוק (עקב, ז. טו) והסיר ד' ממך כל חולי וכל מדוי מצרים.

סיפר כ"ק האדמו"ר בעל הכנסת מרדכי זי"ע מסאדיגורה פ"א נסע אחד מחסידי הרה"ק השר שלום מבעלזא זי"ע לדרכו ועבר דרך בוקובינא ובהיותו בעיר טשערנוביץ נחלה ל"ע, ועשה דרכו לרבינו מרז'ין זי"ע שהיה איתן מושבו בסאדיגורה שבמחוז טשערנוביץ, כשנכנס אותו חסיד לרבינו זי"ע וביקש את ברכתו לרפואה, לא הסתיר ממנו שהוא מחסיד בעלזא, ושאל אותו רבינו איך נוהג רבך - ה'שר שלום' - כשמברך לאחד בברכת רפואה, וענה החסיד: מורי ורבי נוהג להשפיע רפואה ב'דו', כידוע דרכו של הרה"ק מבעלזא זי"ע להניח אצבעו על מקום הכאב והסיר ד' החולי והמכאוב.

נענה רבינו מרז'ין זי"ע ואמר: ואנו ממשיכים רפואה ע"י ה'מוח'! ושני הדרכים הללו יש להם יסוד ומקור קדוש אחד יהלכון כדכתיב (תהלים ק"ז כ') 'ישלח ד'ברו וירפאם ר"ת ידו' וס"ת 'מוח'.

א עקב – טז אב

לפנות ערב הגיע מרן רבינו שליט"א לפעילות רוחנית בעיר "אופקים" וקיבל קהל לעצה ולברכה.

אחר תפילת מעריב השתתף מרן רבינו שליט"א לכבוד הרשב"י ולכבוד רבי משה לביא מחבר הפיוט בר יוחאי לרגל יומא דהילולא תרומת וירוניקה בת גונט אלבז. מר"ש נשא את משא המרכזי לכבוד ההילולא. במהלכה פגש ושוחח מר"ש עם הרה"ג שמעון יוחאי יפרח והרה"ג יעקב ביטון.

קול קראלי

עדכונים ♦ שיחות ודרשות ♦ סיפורים ♦ ניגונים

074-7962278 אידיש

03-7236730 עברית

שמעו ותחי נפשכם

מאוד) ואחר הבשר בניגון "מנוחה ושמחה" בלחן ויזניץ המושר ביו"ט

אחר מנוחה החל בריקוד שמחה בניגונים שהלחין על המילים תהילת ד' ידבר פ"י... ופותח את ידיך...

אחר הזמירות כנהוג החל מרן רבינו שליט"א את הניגונים שהלחין על המילים "רחם בחסדך..." "צמאה נפשי לאלוקים..." חזן וקהל. אחר מכן הורה לשיר שוב יחדיו את הקטע של "זכור אהבת קדומים..." וכן את הניגון המהיר שהתאים על המילים "לבי ובשרי ירננו לא-ל חי"

לפני התורה שר רבינו שליט"א את הניגון שהתאים "לכבוד שבת לכבוד שבת קודש..." (בלחן למקדשך פיטסבורג) מרן רבינו שליט"א בירך על הכוס לאח"מ קמו לריקוד שמחה. אחר ריקודין קדישין התיישב שוב מר"ש לפירות טיש. אחר ברכת הפירות אמר מר"ש

~ צפרא דשבתא ~

מרן רבינו שליט"א עבר לפני התיבה מברכות שחרית מוסף עד אחר אנעים זמירות. אחר עליית קבלת התורה ערך מרן רבינו שליט"א מי שברך לחולים

~ עתיקין קדישין ~

סעודת שבת ערך מרן רבינו שליט"א בביתו נאוה קודש, ושרו המזמורים הנהוג.

מרן רבינו שליט"א החל את הניגון החדש שהלחין על המילים "עד הנה עזרוני רחמיך..."

אחר מכן שרו זאת שוב ושוב כשמר"ש שר סולו והציבור מחרה אחריו חזן וקהל.

כן זימרו אל תירא, שמע ישראל, הן גאלתי, כה אמר ד', יבנה המקדש.

לפני ברכת המזון למד מר"ש בקול מתוך הספר "נועם אלימלך" והסביר בטו"ט כמנהג רבוה"ק זי"ע.

~ רעווא דרעוין ~

מרן רבינו שליט"א ערך רעווא דרעוין בהיכל דקהילתינו הק' ברח' מכקשוילי 19 ב ברובע ו' אשדוד.

אחר הזמירות כנהוג פתח מר"ש בדברי תורה כדלהלן:

מובא בפרשתינו הפסוק ואתם הדבקים בד' אלוקים חיים כולכם היום. יש בפסוק לשון כפולה, הן השם והן אלוקים, אלא ה' מרמז על מצות עשה ואלוקים על מצות לא תעשה וכן השם הוא מידת רחמים ואלוקים הוא מידת הדין, אלא אפ"ל דבא לומר דכל מי שהוא דבוק בהשי"ת, הן במצות עשה והן במצוות לא תעשה וכן נשאר בדבקות הן כשרואה רחמים וחסדים והן כשהוא רואה לפניו את מידת הדין, הרי אז מובטח לכם שחיים כולכם, ולא ינזקו משום נגע ומחלה. וכן מילת "היום" לכאורה מיותרת, ונ"ל ש-היום" מרמז לראש השנה, היום הרת עולם, שאף אם לא התנהג כראוי וכיאה, אבל אם הוא דבוק בד' אלוקים, יזכה להיכתב בראש השנה בספר החיים.

אמרנו היום בהפטורה נחמו נחמו עמי יאמר אלקיכם.

מובא בספה"ק קדושת לוי כדלהלן: כי מה שהשם יתברך מנחמנו, בזה לבד יש לנו נחמה. דרך משל, אינו דומה שומע מפי השר דברים ניחומים ודברי אהבה דאינו נחמה עד גמר קבלת הטובה ממנו, מה שאין כן השומע מפי המלך, 'רצונו